

ภาระเจริญพันชื่อของศตรีชาวเดในจังหวัดกระนี่ พังงา และภูเก็ต

นายดวิด นำปัญจพล

วิทยานิพนธ์
เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาสั้นคณะวิทยาศาสตร์
ภาควิชาสังคมวิทยาและมนุษยวิทยา^{กุฎ้า}
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. 2526

ISBN. 974-562-157-9

007718

ก ๑๕๔๒๑๕๙๐

FERTILITY OF CHAOLEY WOMEN IN KRABI, PHANGNGA AND
BHUKET PROVINCES

Mr.Thawin Numpunchaphon

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

for the Degree of Master of Arts

Department of Sociology and Anthropology

Graduate School

Chulalongkorn University

1983

ISBN. 974-562-157-9

หัวข้อวิทยานิพนธ์ ภาระเจริญพันธุ์ของสตรีชาวเลในจังหวัดกระปี้ พังงา และ
ภูเก็ต

โดย นายถวิล นำปัญจพล

ภาควิชา สังคมวิทยาและมนุษยวิทยา

อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ เสาวลักษณ์ เปี่ยมบิศ

บัณฑิตวิทยาลัย อนุมัติให้นับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต

.....กฤษณะ บุนนาค..... คณบีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.สุประคิษฐ์ บุนนาค)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ที่ร.ร...... ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญพร มีระสวัสดิ์)

.....กฤษณะ บุนนาค..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.งามพิช ลักษ์ส่งวน)

.....กฤษณะ บุนนาค..... กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ เสาวลักษณ์ เปี่ยมบิศ)

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หัวขอวิทยานิพนธ์	ภาวะเจริญพันธุ์ของสตรีชาวเดในจังหวัดกรุงเทพฯ พังงา
ชื่อนลิต	และภูเก็ต
อาจารย์ที่ปรึกษา	นายวิล นำปัญจพล
ภาควิชา	รองศาสตราจารย์ เสาวลักษณ์ เปิ่นบิศ
ปีการศึกษา	สังคมวิทยาและมนุษยวิทยา
	2525

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์นี้มีวัตถุประสงค์จะศึกษาถึงภาวะเจริญพันธุ์ของสตรีชาวเดในจังหวัดกรุงเทพฯ พังงา และภูเก็ต ตลอดจนปัจจัยต่าง ๆ ที่อาจจะกระทบต่อภาวะเจริญพันธุ์ของสตรีชาวเดในกลุ่มนี้ การศึกษาในครั้งนี้ได้ศึกษาข้อมูลทั่ว ๆ ไปเกี่ยวกับภาวะเจริญพันธุ์ของสตรีชาวเด ในจังหวัดกรุงเทพฯ พังงา และภูเก็ต โควิด-19 ที่ดำเนินการอย่างต่อเนื่อง ทำให้เกิดผลกระทบต่อสังคม รวมทั้งปัจจัยอื่น ๆ ที่คิว่ามีอิทธิพลต่อภาวะเจริญพันธุ์ ใช้ในการศึกษาทั่วไป โดยใช้ข้อมูลจากการเก็บข้อมูล ด้วยการออกไปสัมภาษณ์ชาวเด ในเดือนมีนาคม - ตุลาคม 2524 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาร่วมจากจำนวนสตรีชาวเด อายุ 15 - 49

531 คน ใน 3 จังหวัด คือ จังหวัดกรุงเทพฯ 372 คน จังหวัดพังงา 46 คน จังหวัดภูเก็ต 113 คน การศึกษาระนี้เป็นข้อมูลเฉพาะเรื่องเกี่ยวกับภาวะเจริญพันธุ์ และลักษณะทางค่านิรันดร์ สังคม และประชากร รวมทั้งความรู้ ทักษะ และการปฏิบัติ เกี่ยวกับการวางแผนครอบครัว สัมภาษณ์จากสตรีชาวเดที่มีอายุตั้งแต่ 15 - 49 ปี ซึ่งได้แบ่งงานแล้ว ถึงแม้ว่าจะทำให้การสัมภาษณ์จะไม่ได้อยู่กินกับสามีแล้วก็ตาม

บุคลากรศึกษาปรากภิวัติ อายุแรกสัมรส่มีความล้มพันธ์กับภาวะเจริญพันธุ์
คือจำนวนบุตรเกิดครองจะลดลง ตามการเพิ่มขึ้นของอายุแรกสัมรส ระยะเวลา
การสัมรส จะพบว่ามีผลต่อภาวะเจริญพันธุ์ คือสตรีซึ่งมีระยะเวลาการสัมรสยาวนานกว่า
จะมีบุตรเกิดครองโดยเฉลี่ยสูงกว่า ความสัมพันธ์ระหว่างการตายของหารกับภาวะ
เจริญพันธุ์ พมว่า การลดอัตราตายของหาร ก็มีผลทำให้ภาวะเจริญพันธุ์ลดลง
การพิจารณาเป็นรายจังหวัด หรือการพิจารณาโดยควบคุมอายุลตรงปัจจุบันก็ให้ผลใน
ท่านองเดียวกัน

สำหรับปัจจัยค่านลังค์ พมว่า การศึกษาของสามีและของภรรยา มี
ความสัมพันธ์กับภาวะเจริญพันธุ์ กล่าวคือ คู่สมรสที่ไม่รู้หนังสือ มีจำนวนบุตรเกิด
ครองโดยเฉลี่ยสูงกว่าคู่สมรสที่รู้หนังสือ การศึกษารายจังหวัด ในระดับพวกที่ไม่รู้
หนังสือและพวกที่รู้หนังสือ ก็ให้ผลในท่านองเดียวกัน สำหรับความสัมพันธ์ระหว่าง
ลักษณะโครงสร้างของครอบครัวกับภาวะเจริญพันธุ์พบว่า ความล้มพันธ์ที่ได้ไม่มี
แบบแผนที่แน่นอน ส่วนความล้มพันธ์ของศ่าสนากับภาวะเจริญพันธุ์ พมว่า สตรีที่
สามีนับถือลัทธิไทยใหม่ มีจำนวนบุตรเกิดครองโดยเฉลี่ยสูงกว่าสตรีที่สามีนับถือ
ศ่าสนานพุทธ และศ่าสนารือลัทธิอื่น ๆ แต่เมื่อพิจารณาตามหมวดอายุพบว่า ค่าที่
ได้ไม่แตกต่างกันมากนัก

จากการศึกษาถึงปัจจัยค่านลังค์ เศรษฐกิจ พมาสตรีที่สามีมีอาชีพ ตั้งแต่
2 อาชีพขึ้นไป จะมีจำนวนบุตรเกิดครองโดยเฉลี่ยสูงกว่าสตรีที่มีอาชีพ ประมง, รับจำ
รับจ้าง และประมง แต่เมื่อพิจารณาแยกตามหมวดอายุพบว่า ความล้มพันธ์ระหว่าง
อาชีพกับภาวะเจริญพันธุ์น้อยมาก สำหรับความสัมพันธ์ของอาชีพของสตรีกับภาวะ
เจริญพันธุ์พบว่า สตรีที่ทำงานมากกว่า 2 อาชีพ มีจำนวนบุตรเกิดครองโดยเฉลี่ย
สูงกว่าสตรีที่ประกอบอาชีพประมง รับจำรับจ้าง ประมง และรับจ้าง สำหรับความ
สัมพันธ์ระหว่างรายได้คู่สมรสกับภาวะเจริญพันธุ์ พมว่า แบบแผนที่ได้จะเห็นได้ชัด
เมื่อพิจารณาคู่สมรสที่มีรายได้ต่ำกว่า 41 - 80 บาท และ 81 บาท ขึ้นไป ต่อวัน
ความสัมพันธ์ส่วนใหญ่อยู่ในลักษณะที่ว่า คู่สมรสที่มีรายได้ต่ำ จะมีภาวะเจริญพันธุ์สูงกว่า

คุ้มครองสิ่งที่มีรายได้สูงกว่า ไม่ว่าจะเป็นการพิจารณาจากทุกจังหวัดหรือแยกเป็นรายจังหวัด

ปัจจัยด้านอื่น ๆ เกี่ยวกับความผู้ที่มีศักดิ์ และการวางแผนครอบครัว
พบว่าผู้ที่เห็นด้วยกับการวางแผนครอบครัวจะมีจำนวนบุตร เกิดรอดโภคโดยเฉลี่ยต่ำกว่า
ผู้ที่ไม่เห็นด้วย และผู้ที่เคยใช้การปฏิบัติเกี่ยวกับการวางแผนครอบครัว จะมีจำนวน
บุตร เกิดรอดโภคโดยเฉลี่ยต่ำกว่าผู้ที่ไม่เคยใช้

อนึ่งถ้าพิจารณาแยกตามหมวดอายุ ในกลุ่มอายุ 15 - 24 ปี พบร้า ผู้
ที่เห็นด้วยและผู้ที่เคยใช้การคุมกำเนิด เพื่อการวางแผนครอบครัว กลับมีจำนวนบุตร
เกิดรอดโภคโดยเฉลี่ยสูงกว่า ผู้ที่ไม่เห็นด้วย และผู้ที่ไม่เคยใช้แต่ในกลุ่มอายุ 35 - 44 ปี
และมากกว่า พบร้ามีความตั้งพันธุ์กลับกัน

ข้อที่น่าสังเกตที่สำคัญประการหนึ่ง ก็คือ ผลของความแตกต่างด้านประชากร
เศรษฐกิจ สังคม ที่มีผลต่อภาวะเจริญพันธุ์ จะเห็นเด่นชัดในจังหวัดภูเก็ต และจังหวัด
กระปี้มากกว่าจังหวัดพังงา ในกรณีของจังหวัดภูเก็ต ซึ่งมีสภาพทางเศรษฐกิจสูงกว่า
พบร้ามีภาวะเจริญพันธุ์ต่ำกว่าอีกสองจังหวัด การพิจารณาลักษณะคั้งคล้า เมื่อมี
การคุ้มครองแบบด้านประชากร เศรษฐกิจ และสังคม ก็ให้ผลในทำนองเดียวกัน นอกจาก
นี้เมื่อมีการนำอายุของสตรีมาพิจารณาด้วย ก็ยังพบว่าจังหวัดภูเก็ตมีภาวะเจริญพันธุ์
ต่ำกว่าอีกสองจังหวัด โดยเฉพาะในหมวดอายุ 15 - 24 ปี และ 35 - 44 ปี.

ศูนย์วิทยบริการ รุพาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Abstract

The Purpose of this study is to examine and evaluate fertility pattern and factors affecting fertility of Chaoley women in Krabi, Phangnga. and Bhuket provinces. Data for the present study come from the researcher's interview during March-October 1981. The sample contained 531 women in three provinces, Krabi, Phangnga and Bhuket.

The result of the study shows that demographic variables are among the most important factors affecting fertility. After examining the impact of demographic factors on Child-bearing, it was found that there is a strong inverse relation between age at first marriage of women and their cumulative fertility. When age of women is controlled, the significance of age at first marriage on fertility still remains especially in the groups women aged 15 - 19 and 30 - 44. However, among women aged 45 and over, the pattern is not consistent. In regard to duration of marriage, the results show that the longer duration of marriage of women, the higher cumulative fertility they have.

When we take into account the age of women, there are consistent pattern for women aged 15 - 29 and 30 - 44 and again no consistent pattern for women aged 45 years and over. For the relationship between infant mortality and fertility, the positive association between the cumulative number of live births and infant mortality generally persists for each age group for Chaoley women in Krabi, Phangnga and Bhuket provinces. Among social factors, it was found that fertility is related to the education of the husband as well as the wife. There is a general inverse relationship between number of children ever born and couple's educational attainment for every province in the sample. For the relationship between family structure and fertility, it should be pointed out that there is no clear pattern. An analysis of fertility differentials by religion indicates that women who worship Thai Mai are characterized by higher cumulative fertility than Buddhist women, and women of other religions. However, when age is controlled, cumulative fertility shows no regular relationship with religion.

The economic fertility differentials among Chaoley women has revealed several patterns. Higher fertility tends to be associated with wives whose husbands hold more than two occupations. When age of women is introduced, husband's occupational differential fertility are neither pronounced nor uniform. An analysis of fertility differentials by women's occupation shows that women who worked in fishery and farming occupations are characterized by higher fertility than other women even when controlling by age. Concerning the relationship between household income and fertility,

a general inverse relationship persists especially when compare the poorest to the richest categories, but among the in between categories, however, the relationship is somewhat irregular.

The other factors concerning the knowledge, attitude and practice in family planning, it was found that women who agreed with the family planning ideas have lower fertility level than those who do not agree. Women who ever practiced contraception have smaller number of children ever born than those who never practice. The results is changed some what when age of women is controlled, Among women aged 15 - 39, those who agreed in family planning and ever practiced contraception have higher cumulative fertility than one who do not. However, in the aged group of 35-44 years, the relation is in opposite direction.

It is also worth noting that the results of demographic, socio-economic fertility differentials are morepronounced and consistent in Bhuket and Krabi than Phangnga. Perhaps the more important is that, Bhuket, the province whit higher socio-economic status has the lowest fertility as compared to the other two province with higher socio - economic status, has the lowest fertility as compared to the other two provinces. The results hold true after controlling for demographic, socio - economic variables explored in this study. When age of women is controlled, however, the consistent patterns still persist especially for women aged 15 - 24 and 35 - 44

กิติกรรมประภากาศ

ผู้เขียนขอขอบพระคุณอย่างสูงต่อรองศาสตราจารย์ เสาอัลกษณ์ เปี้ยนปิติ และอาจารย์พัชรี เจรจาฯ ที่ได้กรุณาแนะนำเกี่ยวกับการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ ในการทำตารางสถิติ ที่สำคัญยิ่งในการเขียนวิทยานิพนธ์ และได้กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำ แก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ อีกทั้งให้ข้อมูลดีๆ เวลาที่ทำวิทยานิพนธ์ รวมทั้ง รองศาสตราจารย์ ดร. เพ็ญพร ชีรัสวัสดิ์ ประธานกรรมการ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. งามพิศ สักย์ส่งวน กรรมการในการตรวจสอบวิทยานิพนธ์ที่กรุณาให้ขออภัยและชี้แนะ ถึงข้อบกพร่องต่าง ๆ ขอขอบพระคุณอาจารย์ สุจิตรรา กิจวิชนาลัย อาจารย์สวัพน์ วิรุฬหสิงห์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สายใจ คุณชนابุ อาจารย์ กรุณ์ บุณยอุณศาสตร์ ที่กรุณา ให้คำแนะนำปรึกษาแก้ไขข้อความและถ้อยคำบางตอนในวิทยานิพนธ์เพื่อความเหมาะสม ขอขอบพระคุณคณพօและคณแม่ที่ให้กำลังใจและทุนทรัพย์ในการเขียนวิทยานิพนธ์ครั้งนี้

ผู้เขียนขอขอบคุณชัยวิทย์ วรสตร และเจ้าหน้าที่สถาบันประชากรศาสตร์ ชุมพลวงกรรณมหาวิทยาลัย ที่ให้ความร่วมมือแก่การเขียนคัวคิ ขอขอบพระคุณและขอขอบคุณ คณสวัสดิ์ ชุดា และบรรดาศัลศิษย์ทั้งหลายที่กรุณาช่วยในการเก็บข้อมูลให้เป็นฉบับสำเร็จ ลุล่วงไปอย่างดี

ท้ายที่สุดผู้เขียนขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง คุณนันธิศาสตราจารย์ ดร. วิทิต ประจำบุนนาค ที่กรุณาให้ทุนแก่การเขียน ในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ด้วย。

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย	๔
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	๕
กิติกรรมประกาศ	๖
รายการตารางประกอบ	๗

บทที่

1 บทนำ	1
2 ระเบียบวิธีการวิจัย ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา และลักษณะ ทั่ว ๆ ไปของข้อมูล	34
3 ปัจจัยด้านต่าง ๆ ที่มีผลกระทบต่อภาวะเจริญพันธุ์ ก. ปัจจัยด้านประชากร	62
ข. ปัจจัยด้านสังคม	73
ค. ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ	87
ง. ปัจจัยด้านอื่น ๆ	95
4 ข้อสรุปและขอเสนอแนะ	103
บรรณานุกรม	113
ภาคผนวก	122
ประวัติผู้เขียน	168

รายการตารางประกอบ

ตารางที่		หน้า
1	ร้อยละของสตรีจำแนกตามหมวดอายุและจังหวัด	48
2	อายุแรกสมรสโดยเฉลี่ยของสตรีจำแนกตามหมวดอายุ และจังหวัด	49
3	จำนวนการตั้งครรภ์โดยเฉลี่ยจำแนกตามอายุของมารดา และจังหวัด	50
4	จำนวนบุตรเกิดรอดโดยเฉลี่ยจำแนกตามอายุของมารดา และจังหวัด	51
5	จำนวนบุตรที่มีชีวิตรอยู่โดยเฉลี่ยจำแนกตามอายุของมารดา และจังหวัด	52
6	จำนวนการตายของหารกโดยเฉลี่ยจำแนกตามอายุของมารดา และจังหวัด	53
7	ร้อยละของคุณสมรสจำแนกตามระดับการศึกษาและจังหวัด ..	54
8	ร้อยละจำแนกตามลักษณะโครงสร้างของครอบครัวและจังหวัด	55
9	ร้อยละของคุณสมรสจำแนกตามการนับถือศาสนาหรือลัทธิและจังหวัด	56
10	ร้อยละของสามีจำแนกตามอาชีพและจังหวัด	57
11	ร้อยละของรายได้ของครอบครัวที่อยู่ในจังหวัด	58
12	ร้อยละของการคลอกครรงล่าสุดของสตรีที่เคยสมรสจำแนกตามสถานที่คลอดและผู้ทำคลอด	59
13	ร้อยละของสตรีจำแนกตามวิธีป้องกันการปฏิสนธิที่กำลังใช้ และจังหวัด	60
14	อัตราส่วนร้อยของวิธีคุมกำเนิดที่ทราบด้วยตนเองของสตรี อายุ 15 - 49 ปี จำแนกเป็นรายจังหวัด	61

รายงานตารางประกอบ (ต่อ)

๙

ตารางที่

หน้า

15	จำนวนบุตรเกิดรอดโภยเฉลี่ยต่อมารดาหนึ่งคน จำแนกตามอายุ จากโครงการมุสลิมภาคใต้ พ.ศ.2519 โครงการวิจัยลักษณะ ทางเศรษฐกิจ สังคม และประชาราชของหมู่บ้านปะรัง	
	พ.ศ.2521 และการสำรวจภาวะเจริญพันธุ์ของสตรีชาวเด ในจังหวัดกรุงปัตตานี พังงา และภูเก็ต พ.ศ. 2524	63
16	จำนวนบุตรเกิดรอดโภยเฉลี่ยต่อมารดาหนึ่งคน จำแนก ตามอายุแรกสมรส อายุของสตรี และจังหวัด	67
17	จำนวนบุตรเกิดรอดโภยเฉลี่ย ต่อมารดาหนึ่งคน จำแนก ตามระยะเวลาของการสมรส อายุของสตรีและจังหวัด	70
18	จำนวนบุตรเกิดรอดโภยเฉลี่ย ต่อมารดาหนึ่งคน จำแนก ตามจำนวนการตายของทารก อายุของสตรีและจังหวัด	74
19	จำนวนและอัตราส่วนรอยของคุณสมรส จำแนกตามการ ศึกษาของภรรยาและสามี	78
20	จำนวนบุตรเกิดรอดโภยเฉลี่ยต่อมารดาหนึ่งคน จำแนก ตามระดับการศึกษาของสามี อายุของสตรี และจังหวัด	79
21	จำนวนบุตรเกิดรอดโภยเฉลี่ยต่อมารดาหนึ่งคน จำแนก ตามระดับการศึกษาของสตรี อายุของสตรี และจังหวัด	80
22	จำนวนบุตรเกิดรอดโภยเฉลี่ยต่อมารดาหนึ่งคน จำแนก ตามลักษณะโครงการสร้างของครอบครัว อายุของสตรีและจังหวัด	83
23	จำนวนบุตรเกิดรอดโภยเฉลี่ยต่อมารดาหนึ่งคน จำแนกตาม การนับถือศาสนาหรือลัทธิของสามี อายุของสตรีและจังหวัด	85
24	จำนวนบุตรเกิดรอดโภยเฉลี่ยต่อมารดาหนึ่งคน จำแนกตาม การนับถือศาสนาของภรรยา อายุของสตรี และจังหวัด	86

รายการตารางประกอบ (ต่อ)

รายการที่		หน้า
25	จำนวนบุตรเกิดรอดโภยเฉลี่ยต่อมารดาหนึ่งคน จำแนกตาม อายุของสามี อายุของสตรี และจังหวัด	91
26	จำนวนบุตรเกิดรอดโภยเฉลี่ยต่อมารดาหนึ่งคน จำแนก ตามอายุของภรรยา อายุของสตรี และจังหวัด	93
27	จำนวนบุตรเกิดรอดโภยเฉลี่ยต่อมารดาหนึ่งคน จำแนก ตามรายได้ของครอบครัว (ต่อวัน) อายุของสตรีและจังหวัด	95
28	จำนวนบุตรเกิดรอดโภยเฉลี่ยต่อมารดาหนึ่งคน จำแนกตาม ทัศนคติที่มีต่อการวางแผนครอบครัว อายุของสตรีและจังหวัด....	101
29	จำนวนบุตรเกิดรอดโภยเฉลี่ยต่อมารดาหนึ่งคน จำแนกตาม การปฏิบัติเกี่ยวกับการวางแผนครอบครัว อายุของสตรีและจังหวัด	102

ศูนย์วิทยบรหพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย